

ЈУГОИСТОЧЕН РЕГИОН SOUTH-EAST REGION

Македонија - Macedonia

Ние сме топлина, ние сме сончевина која извира од срцето. Живееме во секој камен, во секој сид... во секоја кука сме добри домаќини, во секоја черга никнуваме како постилка за лесен чекор и во секој прозорец како око за добар помин. Ние сме од Југоистокот и знаеме што е добро. Кај нас, доброто вино ја милува душата со старата песна, пееме затоа што песната ни е мерак чаршиски, векуваме затоа што животот ни е јужен ветер. Имаме минато кое ќе не прави посреќни во иднината, затоа што го носиме, секогаш, како добар пример за нашиот чекор утрешен. Нашиот стил на размислување се едначи со нашата желба секогаш да бидеме ведри и распеани...

We are warmth, we are the sun that is born from the heart. We live in every stone, in every wall...we are hosts in every house and burst from every cloth to soften your step, and shine in every window as an eye for a clear view. We are from the South-East and we know what is good. Here, the good wine caresses the soul stirred by old songs; we sing because we delight in it, we endure because our life is brushed by the southern wind. Our past makes us more content in our future, because it guides our every step. Our attitude is one with our desire for cheer and good song...

Богданци

Бранови од вејрови шїо носатї шїоїлина и аїосїолска љубов

Велат дека југот ги топли луѓето по дух и дека тие се секогаш добронамерни во остварувањето на своите цели. Да се биде еден од нив, значи да се сака она што најмногу го почитува секој странец – топлиот прием и добредојде, искрената намера да Ве поведат во нивните просторства на убавина и спокој.

Не постои богданчанец кој своите раце не ги користел, барем еден ден, за да поработи на плодните ниви. Затоа, со право се вели дека перспективата на Богданци е во земјоделството и производството на раноградинарски култури.

Богданци е разбранувана приказна која ја ткае својата историја низ силината на ветровите кои секогаш му посакуваат добро утро на секој што ќе зачекори на ова тло. Богданци е бран од ветрови низ еднокатниците кои го компонираат колоритот на секојдневната живеачка на секој граѓанин и топлината на народот кој ќе Ви заличи дека од секогаш Ви бил пријател и дека го знаете од памтивек.

Вредни и исправени пред секој нов предизвик што доаѓа во животот, истрајни затоа што се дарувани со апостолска љубов и храброст од Св. Павле.

Bogdanci

Wind waves that bring warmth and apostle love

They say that the south warms people's spirit and they become benevolent in achieving their goals. To be one of them is to love what every stranger respects - the warm welcome, sincere introduction to their beauty and tranquility.

There is no citizen from Bogdanci who has not set his hands to at least one day of work in the fertile fields. It is true when they say that the future of the municipality lies in agriculture and spring gardening.

Bogdanci has a tempestuous story that weaves its history through the wind that always welcomes anyone who steps on this land. Bogdanci is a wind that winds its way through the one-floor buildings that color the everyday life of every citizen and the warmth of the people so that it feels like you have always been a friend known for ages.

The people of Bogdanci are ready for any challenge that comes in life, persistent because they are gifted with apostolic love and the courage of Saint Paul.

Босилово

Истийкаена приказна од дамнина до денес

Вековите останале сведок на промените кои ќе бидат запишани само во историјата, а меѓу мештаните од Босилово ќе останат обичаите и традицијата која ја пренесуваат од дедо на татко, од татко на син.

Ако минувате покрај Босилово, не заборавајте дека овде населбите потекнуваат уште од пред римско време, затоа бидете добронамерник при посетата на некое од местата и слушнете како живеел народот некогаш, а како денес се плетат приказните за современиот живот. Како денес животот се ниже, ден по ден.

Околу името на Босилово се плетат различни легенди. Едни велат дека името е добиено од убавото и миризливо растение босилек, а старото предание вели дека босилчани оделе боси на лов по риба, па оттука доаѓа „боси ловци“.

Времињата направиле да се чувствуваме горди на своите предци, природата создала чуда за да уживаме во нејзините творевини.

Меѓу природните реткости во Босилово е и, едно од последните мочуришта во Македонија, Моноспитовското Блато, каде Ве пречекува кралската папрат (*Osmunda regalis*), ендемично растение кое е одлика на ова поднебје.

Bosilovo

A story woven from yore till now

The centuries witness the changes that recorded only in history, whereas the residents of the municipality of Bosilovo keep the customs and tradition bequeathed from grandfather to father, from father to son.

If you pass by Bosilovo, remember that these settlements predate the Roman Ages. Be a well-wisher and visit some of these places and listen to how the people once lived and how the stories are woven today, how life is woven day by day.

There are various legends about the origin of the name Bosilovo. Some say that it comes from the beautiful sweet plant basil, while the old legend says that the people of Bosilovo went fishing barefooted and thus we had “barefooted hunters” - bosi lovci.

Time made us feel proud to our ancestors, nature created miracles for us to enjoy.

One of the natural rarities of Bosilovo is also one of the last bogs in Macedonia - Monospitovo Bog, where the royal fern (*Osmunda regalis*) welcomes you, an endemic plant typical of this area.

Валандово

Дефиниција за убава долина

Валандово ги избира посебностите. Затоа и неговото име е мудро избрано, да биде слика на поднебјето. Валандово, во превод од старословенски јазик значи „убава долина“. Овој податок докажува дека градот е вековит и стар, дека постоел од дамнини, па дури и во времето на Византија кога се нарекувал Микро Константинопол.

Тука природата не се штедела, дарила сè, и уште повеќе се грижи за тоа што го дарила: калинки, грозје, смокви, јапонски јаболка... Секое овошје со предзнакот органско, затоа што човековата рака само го милува, а јужното сонце го одгледува.

Од една страна Валандово плени со своите производи, а од друга страна човековата рака се погрижила „убавата долина“ да ја преуреди за својот поудобен и поспокоен живот.

Планината Плавуш претставува западна порта на градот која во своите пазуви крие безброј тајни кои валандовчани ги раскажуваат на секој патник, кој случајно или не, дошол овде. Манастирскиот комплекс „Св. Ѓорѓе“ е историја која, сама по себе, ги раскажува судбините на валандовчани.

Испреплетеноста од вери, обичаи и судбини е секојдневието на валандовчани. Македонци, Турци, Роми, но никој со мислата дека припаѓа на едни или други, туку сите со својот познат темперамент на снаодливи и мудри луѓе кои научиле дека соживотот е важна работа и дека за да се живее треба да се сака, треба да се љуби ближниот.

Valandovo

Definition for beautiful valley

Valandovo has unique beauty, therefore its name had been wisely chosen to represent the area. Valandovo, translated from the old Slavonic means - "a beautiful valley". This information is further proof that the city is ancient, that it has existed for ages, even at the time of Byzantium, when it was called Micro Constantinople.

Nature had not spared itself here. There is an abundance of pomegranates, grapes, figs, Japanese apples... Each fruit is organic, as only the human hand caresses them and the southern sun nurtures them.

On the one hand, Valandovo fascinates with its natural products, on the other hand, the locals have taken care of the "beautiful valley", making it a place for a pleasant and tranquil life.

The Plavush Mountain, which is a western gate of the city, holds numerous secrets close to its bosom which the people of Valandovo share with every passenger who comes here on purpose or by chance. The monastery complex St. George is history itself, retelling the destinies of the people of Valandovo.

The daily routines of the people of Valandovo are mix of faiths, customs and destinies. Macedonians, Turks and Roma form a single community with their well-known temperament as an astute and wise people who learned that coexistence is what is important and that to live means to love your neighbor.

Василево

Здравје и традиција во една рака, љубов и благодат во друга

При посета на некои места, понекогаш можете и да погрешите во проценките, но никогаш нема да погрешите доколку бидете гостин на некое домаќинство од Василево. Таму минатите времиња ги научиле луѓето како е да се почитуваат традиционалните кулинарски специјалитети, како е да се чува здравјето и како е да се почитува благодетот дарен од природата.

Василево и околните населени места се меѓу најпознатите места во Европа за одгледување на праз како здрав и чист земјоделски производ. Со право се почитува манифестацијата „Ден на празот“, како доказ дека иднината треба да се базира врз одликите што ги дарила природата.

Историјата, за ова место, бележи многу настани, а еден од нив е поврзан со престојот на американската мисионерка Мис Стон и нејзината придружничка Катерина Стефкова - Цилка во с. Градошорци и с. Нивичино (сега раселено). Преданието вели дека во градошорската црква „Св. Никола“ Цилка го крстила своето дете.

Во Василево се наоѓаат неколку стари традиционални куќи изградени од камен, вклопени со дрвени рамки, со откриени тераси, покриви од ќерамиди и разни помошни структури во дворовите кои го доловуваат времето на предците, кои со многу оригиналност и уште поголема креативност го дополнувале и така кревкиот живот во сиромашна Македонија. Но, нели, богат е оној којшто има богат дух, па така, Василево се приклучило на општините кои живеат со својата автентичност и со својот дух.

Vasilevo

Health and tradition in one hand, love and abundance in the other

Sometimes you can make a mistake visiting a place, but never if you are a guest in a household in Vasilevo. There, the past taught people to respect traditional cooking, to take care of their health and to esteem the bounties of nature.

Vasilevo and its surroundings are among the most famous places in Europe for growing leek as a healthy and clean agricultural product. This led to the celebration of “Leek Day”, proof that the future of a municipality and a region should be based on the features gifted by nature.

The history of this place includes innumerable events, among them the stay of the American protestant missionary Miss Stone and her companion Katerina Stefkova - Tsilka in the v. Gradoshorci and Nivichino (now resettled). Legend holds that Katerina baptized her newborn child in the church of Gradoshorci “St. Nicholas”.

Several traditional houses made of stone, embedded in wooden frames, with open balconies, tile roofs and other additional structures in the yards that recapture the time of the ancestors who, with great ingenuity and even bigger creativity added value to the fragile life in poor Macedonia. Blessed is the one rich in spirit, and Vasilevo is one of the municipalities that live with authenticity and life force.

Гевгелија

Тејсија врз која се пече занаетот од прадедовците - љосивопримство

Гевгелија е изгрев на сончевина, Гевгелија е чаршииска приказна, калдрма по која минуваат години. Гевгелија е тејсија врз која се пече занаетот од прадедовците - гостопримството. Овој префикс гевгеличани го имаат уште од денот кога го протерувале единствениот Турчин од населбата. Но, поради тоа што Турчинот почнал луто да ги колне, тие го повикале со зборовите: „гел гери“, што значи: „врати се назад“. Од овој настан и овие зборови гевгеличани го сочиниле своето име на населбата и се заветиле дека секогаш ќе бидат гостопримливи. Доаѓањето во Гевгелија е доаѓање во пространствата на традиционалните вредности. Студена вода и слатко од зрели смокви е пречекот за добредојде.

Гевгелија, со својот медитерански префикс, отсекогаш претставувала значајна крстосница за патниците и стоката кои патуваат од Европа кон Блискиот Исток или обратно. Со изградба на железничката пруга Скопје - Гевгелија - Солун во 1873 година и на автопатот Скопје - Гевгелија, таа стана значаен транзитен коридор. Тука се вкрстуваат патиштата од север и југ, така што Гевгелија претставува европска порта за сите оние кои тргнале на север.

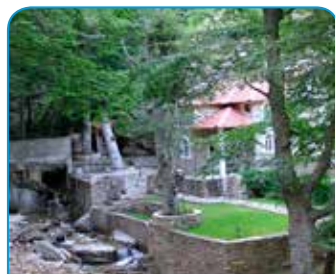
Gevgelija

A pan in which the handicraft of ancestors is made - hospitality

Gevgelija is the rising of the sun, Gevgelija is a story of the bazaar, an old pavement through which years pass. Gevgelija is a pan in which the craft of the ancestors is baked - hospitality. This has been the outlook of the citizens of Gevgelija since the day they expelled the only Turk in the settlement. Following his curses, they invited him back with the words gel ger, meaning "come back". This event and these words gave a name to Gevgelija, whose people vowed to always be hospitable. Arriving in Gevgelija means coming to wide spaces of traditional values, a warm welcome made of cold water and fig preserve.

Gevgelija, with its Mediterranean charm has always been an important crossroad for the passengers and goods that travel from Europe to the Middle East or vice versa. With the construction of the railway Skopje - Gevgelija - Thessaloniki in 1873 and the highway Skopje - Gevgelija, it has become an important transit corridor. The roads from south and north cross here, so Gevgelija is the European gate for all who are heading north.

The people of Gevgelija would not change anything about their home; they rather leave it as it

Гевгеличани ништо не би промениле во неговото битисување. Го оставаат таков каков што е, затоа што него - градот, го сочинуваат мудрости на луѓе кои научиле дека најдобар начин да се живее животот, е да се има ведрина и насмевка на лицето. Гевгелија е токму тоа, песна која ечи со трба-трби ритамот, судбина исткаена со мирисот на Вардарецот, Гевгелија е мисла која трае во свилениот живот на кожурецот.

Денес, Гевгелија живее во ритамот на европското денување. Новото време носи нови навики. Казината се дел од новиот ден. Тие мамат со својот раскош, но ги мамат и љубопитните на уште една игра, на уште едно доживување.

is. The town was formed by the wisdom of people who learnt that the best way to live life is to remain bright and smiling. Gevgelija is exactly that, a song that echoes in the "trba-trbi" rhythm, a destiny woven with the scent of the Vardarec wind, Gevgelija is a thought that exists in the silky life of the cocoon.

Today, Gevgelija shares the rhythm of a modern European lifestyle. The new age brings new habits. Casinos are part of the everyday experience, and attractions. They attract with their splendor and tempt the curious for another game, another chance.

Дојран

Дојрански води – лек за душа и тело

Душата се одмора таму каде срцето најмногу сака да почива, таму каде ветровите љубат да брануваат свеж воздух и сончеви зраци. Највозвишено меѓу сите реткости на Југоисточниот регион, најприродно, а воедно и тажно поради својата историја Дојранското Езеро, сèуште ја раскажува својата легенда за настанувањето, својата приказна за постоењето. Езерото сèуште плаче по Дојрана која во одбрана на своето момче Лабин трагично го завршува животот со него во езерските води. Крапот, езерската кал и мандрите се неповторливи оригиналности што можат да се уживаат во Дојран.

Благопријатната клима на дојранската почва се надополнува со зачуваните традиционални ловења риба во езерото со помош на птиците. Дојранчани се мудри во презентацијата на своите оригиналности, па сè она што требало да се зачува како раритет, а е оставен од предците, се негува и пренесува од колено на колено.

Овде, населението навикнало да живее со топло сонце и многу ветрови - спој на континенталец и медитеранец како порака за добредојде на секој патник, на секој турист.

Дојран е посетуван заради неговите лековити води и алги. Новите сместувачки капацитети, реновираните плажи и трендот на осовременување на приватните викендички, докажуваат дека атрактивноста на местото не губи од своето значење.

Dojran

Waters of Dojran - cure for body and soul

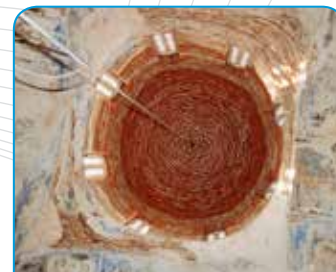
The soul rests where the heart is most content, where winds carry fresh air and bright sun. The most sublime of the rarities of the South-East region, most natural and at the same time sad because of its history, Lake Dojran still retells the legend of its origin, of its existence. The lake still cries for Dojrana, who tragically ended her life in the lake waters defending her beloved Labin. The carp, lake mud and mandras are once in a life time experiences you can enjoy in Dorjan.

The mild climate of Dorjan is complemented by traditional fishing in the lake, with the help of birds. The people of Dojran kept their unique traditions, so everything that should be preserved from the ancestors is nurtured and handed down from generation to generation.

The population here has grown accustomed to a life with warm sun and countless winds – the combination of Continental and Mediterranean, a message of welcome to every passenger, every tourist.

People visit Dojran for its curative waters and algae. Its abundant hotels, renovated beaches and growing modernization of private villas prove that this attractive place has not lost its significance.

Конче

Нанижан ѓердан од природни убавини

Некогашниот средновековен град Конче кој се издигнувал како манастирски комплекс, во анализите на историјата запишан е како седиште со манастирска црква, уште од 1366 година. Денес, во Конче, руралната култура се наметнува како жив орнамент во секојдневното битисување на населението.

Економијата се гради врз темелите на автентичните богатства кои можат да бидат придобивка за развој на селскиот туризам.

Велат дека природата во Конче е питома, како да излегла од приказните за убавиот соживот меѓу Македонците и Турците. Како килим се распостила зелената боја надолната со свежина во утринските часови и ладовина под сенките на дрвјата. Вековите велат дека овде тутунот ја има својата природна боја, па затоа и мештаните годишно се трудат да произведат околу еден милион килограми високо квалитетен тутун.

Во овој спој на природни реткости одлично се вклопува езерото „Мантово“. Овде, чести посетители се рибарите кои ги плетат своите приказни за уловот на крапот или сомот, а секоја приказна е зачинета со ведрина и шега.

Konche

A necklace of natural beauties

The former Middle-Ages town of Konche was growing as a monastery complex and was marked in the history annals as the seat of a church in 1336.

Today, the rural culture of Konche stands as a living ornament in the everyday life of the population. The economy is built on authentic treasures that can form the basis for the development of country tourism.

They say that nature in Konche is gentle, as if emerging from the great coexistence of Macedonians and Turks. Nature's green color is spread like a carpet accompanied by the freshness of the morning hours and coolness under the shadows of the trees. Centuries show that tobacco can achieve its natural color here, with the local population producing about one million kilograms high quality tobacco each year.

In this mix of natural wonders, Mantovo Lake is an excellent match, an reservoir that irrigates the fertile soil at any time. Fishermen are frequent visitors here, where they weave tales about fishing of carp and sheatfish, accompanied by cheers and jokes.

Ново Село

Предворје со убави џејџики

Природните реткости во Ново Село се истурени како никаде на друго место во Југоисточниот регион. Фактот дека оваа општина се наоѓа во подножјето на планината Беласица, раскажува многу. Таа е мајка на природните убавини, родилка која во свои прегратки ги чува дарбите од Бога, онакви какви што настанале без допир од човековата рака, а со многу внимание претворени во туристичка атракција. Водопади, реки и шума - свежина, бистрина и чист воздух.

Убавините на Ново Село нудат можност за искористување на претежно сончевите денови, да се почувствува воздухот на планината и да се чуе по некоја приказна... можеби за престојувалиштата на Александар Македонски овде, но и за поновата историја на македонскиот народ.

Ново Село ги почитува традициите, сака да се враќа кон своите корени, затоа во многу населени места ќе сретнете манифестација на стари оригинални обичаи, ќе сретнете едно чудо навики кои се посилни од времето и луѓе кои не се двоумат како ќе го чекаат новото утре. Населбата Ново Село се споменува во османлиските пописи од 1519 и 1570 година под името Јени Кој (Ново Село). Во XIX век населбата броела 1.200 жители и била прва од селските населби во струмичката каза.

Novo Selo

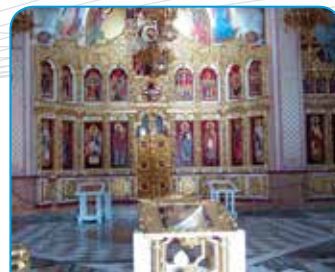
A porch of beautiful sights

The natural wonders of Novo Selo abound as in no other place of the South-East region. The fact that this municipality is located in the bosom of the Belasica Mountain tells much of the story. It is the mother of natural beauties; a woman in the birthing bed holding God's gift close to her bosom, such as had been created without human touch and with much attention transformed into a tourist attraction. Waterfalls, rivers and forests - freshness, clarity and clean air.

The beauties of Novo Selo offer a chance to savor sunny days and taste mountain air and to listen to some of the stories, perhaps about Alexander the Great, or the recent history of the Macedonian people.

Novo Selo nurtures traditions and yearns to return to its roots, demonstrated by the many settlements with events of old genuine customs. Here you will encounter a myriad of habits that are stronger than time and do not hesitate how they will make their future steps. The settlement Novo Selo is mentioned in the Ottoman censuses of 1519 and 1570, under the name Jeni Koj (Novo Selo - New Village). In the 19th century the settlement totaled 1,200 inhabitants and was first of the village settlements in the Strumica region.

Радовиш

Богајќи својо на луѓето е во нивна широка душа

Утрото се позлатува со сомунче и чиста љубов како задушница за вековното постоење. Денот започнува со чекорот кој води до тврдината на кнегињата Рада, која го оставила својот аманет низ улиците на градот, за да се сеќаваат на неа при секој изговор, при секое величење. Нејзе, и на змејот што ја чувал нејзината тврдина, граѓаните им ја должат почитта за создавањето на градот и неговото име.

Богати се оние кои имаат широка душа, среќни се оние кои создале пат кон иднината за да го слават потомците, генерациите... Градот Радовиш е ризница на археолошки локалитети, манастири и цркви, но и на злато, бакар и сребро.

Богатството од шуми, разновидноста на флората и фауната, чистата и здрава околина, конфигурацијата на теренот, реките и вештачките акумулации го прават регионот атрактивен за рекреација, спортски активности, лов и риболов.

Радовиш е доживување повеќе за патниците и туристите кои, случајно или не, поминале одовде. Радовиш е интересен спој, испреплетен со вкусна храна и занаети кои според својата реткост отсликуваат опстојување на вредни домаќини.

Радовиш е златото кое го носи секој граѓанин како прстен за заедништво.

Радовиш е сребро кое виси на вратот како амајлија.

Радовиш е бакар кој се точи во тепсијата на секоја домаќинка како вкусен залак.

Radovich

The treasure of people is in their open soul

The morning begins with a loaf of bread and pure love as a proof of its long existence. The day starts with a step that leads to the citadel of the princess Rada, who left her testament among the streets of the town, to remember her in every utterance, in every praise. The people owe respect to her and the dragon that guarded her citadel for the establishment of the town and its name.

Rich are those who have an open soul. Happy are those who created path in the future to be glorified by the descendants, generations...

The town of Radovich is a treasury of archaeological sites, monasteries and churches but also gold, copper and silver.

The abundance of forests, wide variety of flora and fauna, a clean and healthy environment, configuration of the terrain, rivers and reservoirs, make the region attractive for recreation, sports activities, hunting and fishing.

Radovich is an experience for passengers and tourists passing through on purpose or by chance.

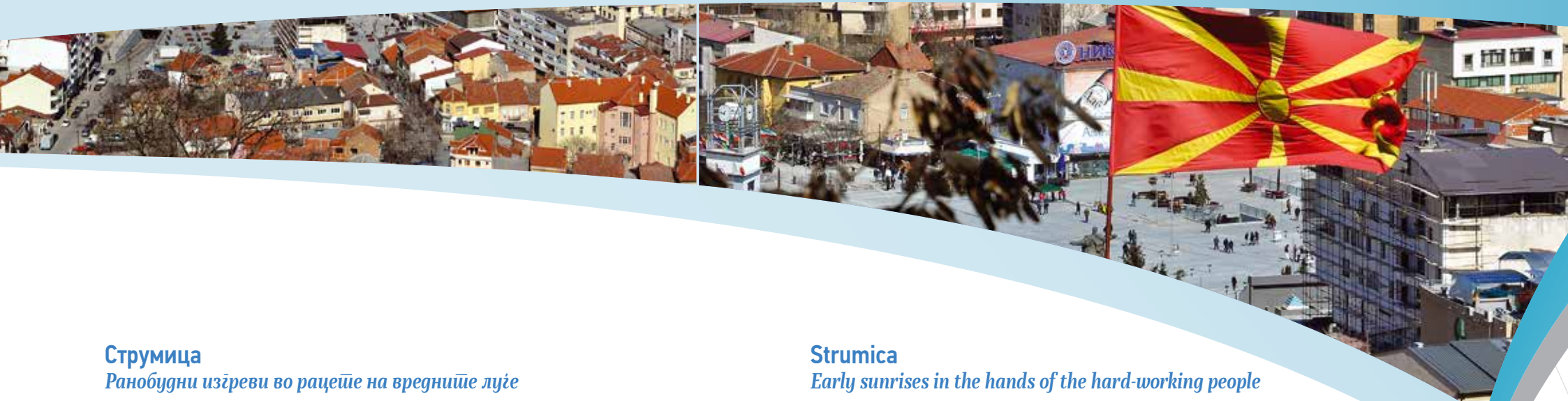
Radovich is a unique combination interwoven with delicious food and handicrafts, which according to their rarity depict the existence of worthy hosts.

Radovich is the gold that every citizen wears as a ring of community.

Radovich is the silver hanging on the neck as an amulet.

Radovich is the copper that is poured in the pan of every housewife, as a tasty bite.

Струмица

Ранобудни изјреви во рацејџе на вреднијџе лујџе

„Тука сме за да го разиграме вашиот ден, затоа што ние сме инспирација, ние сме потреба“ - можеби шега, но овие зборови се вистина, ќе Ви кажат струмичани кои редовно се будат пред утрото за да го пречекаат со симитче и блага ракија.

Вистината за постоењето на еден народ кој својот темперамент го сочинува по рецепт од прадедовците е одликата на струмичани. Тие се создавачи на модерното време, тие се трговци на денот кој се распостила пред нивните нозе, и така, по патеката на животот брзаат за да го креираат секојдневието заради потребата да се остави нешто добро на своите потомци.

Според преданијата името на градот, најверојатно, е добиено од името на ќерката на римскиот император Тиберион, Струма, која овде од татко и, за подарок, добила убав дворец. Легендата раскажува дека градот бил опседнат од силна византиска војска, која долго време не успевала да го освои. Убавата Струма била вљубена во византискиот војсководец, па му ја открила тајната за освојување на Царевите кули. Потковиците на коњите морале да бидат заковани наопаку, па така византиската војска лесно се искачила по острите карпи. Тие го освоиле градот, а ќерката со откривањето на тајната, всушност, го предала својот татко од кој била проколната: кога ќе умре, девет пати да биде исфрлана од гробот.

Strumica

Early sunrises in the hands of the hard-working people

“We are here to enliven your day, because we are an inspiration, we are a need” - maybe it is a joke, but these words are true and uttered by the citizens of Strumica, who regularly wake up before dawn to welcome the birth of a new day with a loaf of bread and sweet brandy.

The truth about the life of people who base their temperament on the recipes of their ancestors is typical feature of the people of Strumica. They are creators of the modern time. They are traders of the day that spreads out before their feet, following the path of life that hastens to create it because of the need to bequeath something good for the descendants.

According to legends, the name of the town most probably originates from Struma, the name of the daughter of the Roman emperor Tiberius. She received a beautiful palace, as a present from her father. The legend holds that the town was besieged by a strong Byzantium army, which had for a long period failed to conquer it. The beautiful Struma was in love with the Byzantine general and revealed the secret for conquering the Tsar's Towers. To do so, the shoes of the horses were nailed in reverse to enable the army to climb the sharp rocks. They conquered the town. The daughter, by revealing the secret, betrayed her father by whom she was cursed. When she died she was dislodged from her grave twice.

Античкиот период потврдува дека занаетчиството, односно изработката на грнчарски производи, било одлика на населението кое, најверојатно, уште оттогаш ја носи одликата на трудољубивост и работливост.

Денес Струмица живее со разигран и весел дух. Повеќе од традиција е одржувањето на Струмичкиот карневал во тримерските денови, односно пред големиот велигденски пост, кој започнува секогаш во недела вечерта, на Прочка. Меѓутоа, карневалските обичаи потекнуваат уште од паганско време, така што овие денови претставуваат, на некој начин, спој на времињата и одлика на струмичката нарав. Карневалската вечер, но и традиционално маскираните групи кои шетаат низ градот, завршуваат со меѓународен натпревар на учесници што дефилираат низ улиците на градот.

Струмичани се горди на своето поднебје. Раноградинарските производи: пиперки и домати се распостилаат како зелено море низ струмичкото поле надолнувајќи се во летниот период со сочните лубеници. Надалеку е позната и струмичката мастика која како оригинален бренд ја краси струмичката ризница на оригиналности.

The antique period confirms that handicrafts and the creation of pottery was characteristic of the population which, amazingly, since then has retained that feature of diligence and hard work. Today Strumica breathes with a lively and cheerful spirit. The organization of the Strumica carnival is more than tradition in the Trimeri days, before the great Lent, and always starts on Sunday evening, on the Eve of forgiveness. The carnival customs originated in pagan times, offering a combination of bygone days with manners typical of Strumica. The carnival evening is marked with traditionally masked groups that walk around the city, culminating in an international competition of participants parading through the streets of the town.

The people of Strumica are proud of their region. Early vegetables - peppers and tomatoes spread as a green sea over the fields of Strumica, and are joined by the juicy watermelons in the summer time. The famous Strumica mastika is widely known as an original brand that adorns the treasury of originalities.

Различностите градат еднаквости

Југоисточниот регион е поднебје кое по својот релјеф, има белег на различности. Од една страна планини и ридови, од друга страна водопади, езера и реки. За да се дополни сликата на различности, природата дарила топло сонце и благи зими, прекрасен спој кој нуди простор за истражување, рекреација и уживање.

Differences make equalities

The South-East planning region is an area emerged as a hallmark of geologic diversity, mountains and hills on one hand, waterfalls, lakes and rivers, on the other. To improve the picture of diversities, nature gifted warm sun and mild winters, an extraordinary amalgam that offers space for exploration, recreation and enjoyment.

Дојранско Езеро е прво меѓу многуте реткости кое според својата оригиналност предничи и дава богатства што ретко каде може да се најдат. Староста на езерото зборува за неговото постоење уште пред милиони години, така што не е ни чудо што во него се собрани благодетите на флората и фауната карактеристични, но и потребни за луѓето, за нивно лечење и за нивно разубавување.

Дојранското Езеро има лековита моќ. Алгите што растат во езерото, во нивниот цут, лекуваат од многу болести, а не помалку позната по својата лековитост е и езерската кал.

Езерскиот еко-систем содржи планктонски алги како почетна алка во синџирот за исхрана во езерото. Ендемичните видови во езерото го чекаат деталното и целосно истражување.

Дојранското Езеро е познато по 15 видови риби и оригиналниот начин на ловење.

Од најстарите времиња, локалните жители ја користеле трската на најразлични начини, вклучително за рибарење. Големи количини на трска се користеле за правење на специјални стапици за риби, со различна форма, дизајн и големина (мандра, насека, фунта). Рибарите, притоа, ловат водни птици, на кои им ги сечат примарните перја и ги чуваат близу мандрите. Овие птици, всушност, се користат како гоничи на рибата во рибарските стапици. Ваквата стара техника за рибарење е многу ефикасна, бидејќи само од една мандра, на ваков начин, може да се уловат од 20.000 до 30.000 килограми риба.

Со овој начин на риболов се ловат белата риба (црвеноперка и машкудан) и белвицата.

Dojran lake is first among the many wonders, offering treasures rarely found. The age of the lake is a testament to its existence even millions of years ago, so it is not strange that there are gathered the boons of the typical flora and fauna necessary for people, their healing, even their beautifying. Dojran Lake has healing power. The algae growing there can treat many diseases. No less known for its health benefits is the lake mud.

The lake ecosystem contains algae plankton as a starting link in the lake's food chain. However, the lake keeps its endemic species for their detailed and complete exploration.

Dojran Lake is famous for the 15 species of fish and unique method of fishing.

Since ancient times, the local population has used the reed for different purposes, including fishing. Large amounts of cane were used for making the special fish trap, in different shapes, designs and size (mandra, naseka, funta). The fishermen hunt water birds and cut their prime feathers to keep them near the mandras. These birds are actually used as pursuers of fish to the fishing traps. This old fishing technique is very efficient because from only one mandra about 20,000 to 30,000 kilos of fish can be caught.

This fishing method is used for the white fish (roach and manlike) and belvica.

Планината Кожуф е питома во своето предворје, но дива доколку сте настроени да ги освојувате нејзините врвови и мистерии. По долината на Конска Река, се среќава едно ретко и единствено зимзелено дрво на Балканот, познато како „Гол човек“ (*Arbutus andrachne*), чие стебло е прекриено со црвенкаста и лушпеста кора, а се „соблекува“ еднаш годишно добивајќи боја на човекова кожа.

Во непосредна близина на с. Конско, се наоѓа лекувалиштето **Смрдлива Вода**. Водата од изворите е лековита, а ја употребуваат многу луѓе кои научиле за нејзините својства. Меѓутоа, Смрдлива Вода е и место каде може да поминете летен или зимски одмор, затоа што на неколку километри од ова место се наоѓа скијачкиот центар „Кожуф“.

The **Kozuf mountain** is tame in its porch, but wild if you are inclined to conquer its peaks and mysteries.

In the valley of the Konska river you can find a rare and unique conifer tree on the Balkans, known as the “Naked man” (*Arbutus andrachne*). Its trunk is covered in reddish and peeling bark and it “takes off its clothes” once a year getting the color of human skin.

The summer resort **Smrdiva Voda** is located in the immediate neighborhood of the v. Konsko. The water of the well-springs is curative and is used by many people who learnt about its attributes. Smrdiva Voda is also a place where you can spend a summer or a winter holiday, because the ski center “Kozuf” is within only a few kilometers from this place.

Долу пак, покрај населбите на Гевгелија, обиколена со дабова и букова шума лежи топлата вода од **Негорските Бањи**. Тие се природното лекувалиште за многу заболувања, но во исто време претставуваат одличен терен за тренинзи на познатите фудбалски екипи кои во зимскиот период го уживаат топлото сонце и чистиот воздух.

Според морфолошката структура, **планината Беласица** е изразит карст, со мошне стрмни падини кои се спуштаат на северната и јужната страна. Беласица е богата со шуми и на неа се среќаваат: дабот, буката, борот, елата и јасенот.

Како разгледница пред очите се простираат безбројните пасишта. Меѓутоа, Беласица сè уште има места во кои човечка нога не стапнала, таа сè уште не е доволно истражена.

Во подножјето на Беласица извираат многубројни термални и минерални води. Меѓу нив најпознат е изворот во **с. Банско**. Водата од овој извор е лековита, минерална и сулфурна со температура од 73°C. Според температурата на водата, овој извор е најтоплиот во Република Македонија. Денес, изворот е уреден и спаѓа меѓу најпознатите бањски лекувалишта во нашата земја.

Down by the settlements of Gevgelija, enclosed with oak and beech forest, lays the hot water of **Negorci Spa**. It is a natural sanatorium for many diseases, but at the same time an excellent training terrain for many famous football teams that enjoy the warm sun and clean air during the winter period.

According to the morphological structure, the **Belasica Mountain** is a distinct horst with many steep slopes that descend on the north and south sides. Belasica is rich with forests, where you can find oak, beech, pine, fir, ash.

Like a postcard, the numerous pastures unfold in front of you. But Belasica still has places where the human foot has not yet trodden. It is still not fully explored.

Many thermal and mineral springs well out in the bosom of Belasica. The most famous among them is the spring in the **v. Bansko**. The water from this spring is curative, mineral and sulfurous with a temperature of 73°C. According to the temperature, this spring is the hottest in the Republic of Macedonia. Today, this spring is arranged and belongs to one of the most famous spa resorts in our country.

Смоларскиот водопад е најголем во Република Македонија и постојано активен. Тој се величи со прекрасните шумски предели кои Ве следат до него. Спој на патеки и одморалишта кои човековата рака се потрудила да ги компонира во дослук со природата. Недалеку се наоѓа и **Колешинскиот водопад**, на кој редовно се одржуваат манифестации со кои се слави не само дарбата од природата туку и традицијата на поднебјето. Автентични ора и игри, јадења и обичаи, го надополнуваат колоритот на Колешино и подножјето на планината Беласица.

Не случајно водопадите во близина на **с. Габрово** се природна реткост која ги прави мештаните горди на своето поднебје.

Smolare waterfall is the biggest in the Republic of Macedonia and regularly active. It is praised for the beautiful forest landscapes that populate its location, a mix of paths and resorts that the human hand tried to compose in close relation with nature.

Not far away is the **Koleshino waterfall**, where many events take place, celebrating not only the nature's gifts but also the tradition of the region. Authentic folk dances, food and customs add value to the coloring of Koleshino and the bosom of the Belasica Mountain. It is not by chance that the waterfalls near the village of **Gabrovo** are a natural phenomenon that makes the local people very proud.

Денес, водопадите се модерно уредени и отворени за љубителите на природните реткости. Овој дел од планината е богат со реки и потоци. Затоа, и на многу места, останати се водениците како доказ дека луѓето рационално ја искористувале водата од Беласица.

Мокринските извори никогаш непресушени, но и недоволно истражени, се наоѓаат во близина на с. Мокрино. Три извори ја заокружуваат приказната за богатството од води во ова поднебје.

Велат, ако некаде здивот треба да ти застане од убавини, нека ти застане на **Моноспитово Блато**. И навистина, овде ќе ти се причини дека можеш да го вратиш времето назад и да погледнеш во страниците на историјата, да се опуштиш во свежината на воздухот, здивнувајќи по копнежот на природни реткости и убавини.

Повеќето видови растенија се ендемични, тие се дел од реткостите на Моноспитовото Блато. Кралската папрат е заштитена како споменик на природата од страна на општина Струмица. Овде се развива и четирилисната марзилеа, папрат која наликува на детелина, а плови по барските води.

Моноспитовото Блато крие во себе многу убавини, растенија, цветови и птици-пеликани кои својот оброк го наоѓаат во водите на блатото.

Пределот нуди можност за истражување и проучување. Затоа и биолошката разновидност што се среќава овде е честа инспирација за работа на биолози и научници.

Today the waterfalls have a modern outlook and are open for lovers of natural rarities.

This part of the mountain is rich with streams, too. Watermills in many places still remain as a proof that people responsibly exploited the water from Belasica.

The **Mokrino springs**, located near the v. Mokrino, are never dry but still insufficiently explored. The three springs complete the picture of aquatic treasures in the region.

They say that if something should take your breath away by its beauty, it is the **Monospitovo Bog**. Indeed, you will have the impression that you can turn back the time and look at the history pages, to relax in the coolness of the air, sighing after the yearning for natural rarities and beauties. Many types of the plants are endemic and are part of the genuine things in the Monospitovo Bog. The royal fern is protected as a monument of nature by the municipality of Strumica.

The four-leafed marzilea grows here, it is a fern that looks like a clover and flows in the marshy waters.

The Monospitovo Bog conceals many beauties, plants, flowers and pelicans which get their game in the waters of the bog.

The scenery offers opportunities for exploration and research, making the biological diversity which can be seen here often an inspiration for scientific work of biologists and other scientists.

Во близина на Радовиш постои населбата **Пилав Тепе**. Во античко време израснала како рударска населба со специфичен релјеф и на површина од 12 до 15 хектари. Во југоисточниот дел на населбата откопани се повеќе печки за топење на руда. Се смета дека во античко време тоа бил градот Астрајон.

Пилав Тепе е честа дестинација на планинарите и алпинистите. Карпестиот предел нуди одлични можности за подготовки на планинарите и алпинистите.

Југоисточниот регион е богат со ретки и единствени шумски растенија. Можеби, затоа тука ќе ги сретнете и: полската еребица, дивиот зајак, дивата свиња, а на некои планини срната, мечката, лисицата и волкот. Тие се домаќини на планините, царуваат со својата мистика на живеење и даруваат убавина.

There is a settlement called **Pilav Tepe** near Radovich. In ancient times it grew like a miners' settlement, having a specific relief and covering area of 12 - 15 hectares. Several furnaces for mine fusing have been excavated in the southeast part of the settlement. It is believed that this settlements was the city of Astrajon in ancient times.

Pilav Tepe is a frequent destination for mountain climbers and mountaineers. The rocky region offers excellent conditions for preparation of the mountaineers.

The South-East region is rich with rare and unique forest plants, where one can encounter the field partridge, wild rabbit, wild boar and occasionally mountain doe, bear, fox and wolf. They are the hosts of the mountains, ruling with their mysticism of living and giving beauty.

Животни, растенија и едно чудо легенди ги красат планините од Југоисточниот регион, можеби и затоа тие секогаш биле примамливи за освојување, како од некогашните владетели, така и од денешните планинари кои на ова тло формирале голем број здруженија кои се занимаваат со планинарење.

Доколку се одлучите да посетите некои од планините, тогаш вистинска разгледница за Вашите очи ќе бидат патеките кои се создадени од љубителите на природата. И тие, како и Вие, се сведоци на безбројните потоци, реки и водопади кои даваат впечаток дека овде не недостасува ништо, дека слободно можете да изградите викендичка и да се вклопите во колоритот од различности. **Јаворот (чинар)** од **планината Плачковица**, која се наоѓа во близина на Радовиш, е заштитен како природна реткост од страна на Министерството за животна средина. Староста на ова дрво е процената на повеќе од 400 години.

Animals, plants and a multitude of legends beautify the mountains of the South-East region, perhaps accounting for the attraction to would-be conquerors and today's maintainers who have established many associations for mountain hiking.

If you decide to visit some of the mountains, then a true postcard for your eyes will be the path which nature lovers unconsciously made with the hiking. You can witness the numerous streams, rivers and waterfalls which give an impression that nothing is missing here, that you can freely build a cottage and adapt to the coloring of diversities.

The sycamore (chinar) from the **Plachkovica Mountain**, located near the town of Radovich, is protected by the Ministry of environment as a nature's rarity. The age of this tree is estimated at more than 400 years.

Почитување на културните вредности

Југоисточниот регион со векови ги почитува и чува традициите. Во начинот како да се направи животот поинтересен и како да се надополни денот со новини, населението често придобивките од минатото ги употребува како инспирација за создавање настани кои од една страна ќе го одбележат регионот, а од друга страна ќе создадат форми за почитување на вредностите. Поголем број културни манифестации ја раскажуваат приказната за постоењето на жив и креативен дух на предците. Поголем дел од нив се обележје за местото, а некои пак, во начинот како да се промовира оригиналноста излегле од рамките на регионот и станале општоприфатливи, со тоа пренесувајќи се и на други народи со различна култура и различен начин на живот.

Homage to cultural values

The South-East region has respected and nurtured tradition for ages. To make life more interesting and add new joys to the day, the population very frequently benefited from the past as an inspiration to initiate events to distinguish the region, on one hand, and create forms to respect values, on the other.

A large number of cultural events tell the story of the existence of a living and creative spirit of the ancestors. Majority of them celebrate the region and its uniqueness. They have surpassed the region's borders and become widely acceptable, thus transferring them to other nations with different cultures and ways of life.

Југоисточниот регион е огледало на традицијата, сувенир на трајните вредности

Наметнувањето на културните настани како еден од важните елементи на општественото постоење го величи регионот како еден од најдобрите во Република Македонија по почитувањето на обичаите и традициите.

Тешка е историјата на македонскиот народ. Незапишани податоци, непотврдени факти, ќе останат само во раскажувањата и во пренесувањето од колено на колено.

Македонецот знаел дека треба да ги сочува своите творевини, па затоа многу често ги манифестирал преку народниот обичај.

И денес, после векови - премрежја, Македонецот ги почитува старите обичаи пренесени од дамина. Во некои краеве во Југоисточниот регион се одржуваат манифестации кои го раскажуваат богатото културно поднебје.

Југоистокот е ризница од идеи, мисли и вдохновенија. Не случајно времињата минати бележат: писатели, поети, музичари, ликовни уметници кои оставиле свој автентичен белег и придонеле да се развива културата и уметноста.

Бројни ликовни колонии во Струмица, Гевгелија, Ново Село, Радовиш ќе го запечатат талентот на поединци кои пак не останале мирни во своето боење на светот околу нив, туку напротив, ширум ги отвориле вратите за да зачекорат во светот пред нив.

South-East region is mirror for tradition, a souvenir of everlasting values

Hosting cultural events is an important element in the social fabric, praising the region as one of the best in the Republic of Macedonia for respecting the customs and tradition.

The history of the Macedonian people is difficult. Unrecorded data and unconfirmed facts remain only in the stories transferred from generation to generation.

The Macedonians knew that they should preserve their creations and very often manifested them through folk customs.

And today after the centuries of ordeals, Macedonians respect the customs transferred from old times. Many events take place in different parts of the South-East region, which speaks of the richness of its culture.

The South-East is a treasury of ideas, thoughts and inspirations. It is not by chance that times passed were marked by writers, poets, musicians, painters who left their authentic marks and contributed in the development of culture and art.

Numerous art colonies in Strumica, Gevgelija, Novo Selo and Radovish seal the talent of individuals, who did not remain at peace in imposed coloring of the world, but on the contrary, widely opened the doors to step in the world ahead of them.

Оттука познатиот македонски писател Антон Панов ќе тргне да пишува за печалбарството на луѓето кои тешката вистина за животот ќе ја напишат во драми, стихови, раскази.

Младите пак ќе застанат под закрила на поетот Ацо Караманов кој желбата за мирен, среќен и спокоен живот ќе ја пренесе во своите стихови како поезија на момчеството, како пример дека и тие, младите, имаат свои визии за животот, имаат копнежи кои се стремат да бидат реални и дофатливи. Затоа можеби и со право денес постојат голем број поетско-музички манифестации, за да го издигнат авторството на пиедестал, за да кажат дека зборот останува вечен, а сè друго минува.

„Карамановите средби“, фестивалот на камерен театар „Ристо Шишков“, поетско-музичката вечер „За тебе љубов моја“, „Страчинарските игри“, фестивалот „Астерфест“ и многу други се сликата на поезијата, драмата, музиката, филмот, обичаите...

The famous Macedonian writer Anton Panov started to build the fortune seeker's life of people from here. He transformed their hard life in plays, verses, short stories.

The youngsters stand under the protection of the poet Aco Karamanov who transferred his wish for a peaceful, happy and tranquil life. His verses are poetry of youth and an example that the young people have their own visions about life, have yearnings that are real and tangible. It is obvious why there are so many poetry and music festivals, to raise the authorship on the pedestal, to say that the word remains forever, everything else perishes.

The "Karamanov meetings", the festival of chamber theater "Risto Shishkov", poetry and music festival "For you my beloved", "Strachinarski games", the festival "Asterfest" and many others give the true impression of poetry, drama, music, film, customs...

Струмички карневал

Општина Струмица

Суеверието е дел од нашето секојдневие. Народот, низ времињата, сакајќи да објасни појави од природата или да го поткрепи духот со храброст изведувал различни ритуали. Голем дел од нив се зачувани до денес.

Животот е интересен доколку го направиме креативен.

Струмичкиот карневал е еден од најстарите на Балканот, тој се споменува уште во 1670 година, а претставува спој на модерните текови на живот комбинирани со духовното културно наследство. Секоја година за време на тримерските денови, односно на почетокот на големиот велигденски пост се одржуваат обичаите кои се пренесуваат од колено на колено, поврзани со младите брачни парови, со животот и неговата суштина.

Ајваријада

Општина Струмица

Стотина домаќинки од регионот, на денот на манифестацијата „Ајваријада“, го претставуваат подготвениот ајвар, а стручна комисија го прогласува највкусниот и најквалитетниот. Денот на манифестацијата е ден на јавна презентација на вредните раце на домаќинките, одлика на регионалното богатство кое нуди најквалитетна пиперка од која се прави специјалитетот ајвар.

Strumica carnival

Municipality of Strumica

Superstition is part of our everyday life. The people performed different rituals through times, many of which have been preserved to present times, wishing to explain natural phenomena or gird their spirit

Life is interesting if we make it creative.

The Strumica carnival is one of the oldest in the Balkans. It is mentioned even in 1670 and represents a mix of modern trends combined with our spiritual and cultural heritage. Every year during the Trimeri days, at the beginning of Lent, customs are followed that have been passed from generation to generation connected with young married couples, with life and its essence.

Ajvarijada

Municipality of Strumica

Hundreds of housewives of the region promote their ajvar prepared on the day of the event "Ajvarijada". Later an expert awards the most delicious and highest quality one. The event is a public presentation of the products of the worthy hands of housewives, a feature of the regional treasure that offers the best quality pepper which is used for the preparation of the specialty ajvar.

Фестивал „Ново фест“

с. Колешино, општина Ново Село

Колешинскиот водопад секоја година е местото каде се одржува фестивалот на храната, песната, фолклорот и виното „Ново фест“. Овде, народниот гениј ги спојува талентот и автентичниот дух на поднебјето, создава оригиналности кои, сами по себе, се одлика на сегашноста.

Бракот пред Бога е како завет на вечната љубов. Еднаш годишно на Колешинскиот водопад се одржува групно венчавање за сите оние кои не се венчани в црква. Така се создава пријателството, но така и се почитува верата.

Festival “Novo fest“

v. Koleshino, municipality of Novo Selo

The Koleshino waterfall is the site for the annual food, song, folklore and wine festival “Novo fest”. Here, the folk genius connects the talent and authentic spirit of the region and creates original delights which are features of reality today.

Marriage before God is like a pledge to everlasting love. There is a group marriage ceremony once in a year by the Koleshino waterfall, for those who had not been married in a church. This is how friendship is created and a demonstration of respect for the faith.

Борба на бикови во Дрвош

с. Дрвош, општина Босилово

На локалитетот „Тенови тополи“ во с. Дрвош од 1984 година се одржува борбата на бикови. На почетокот, овој ритуал, го започнале двајца соседи, за да видат чиј бик е посилен, но со текот на годините чинот прераснува во голема манифестација на која доаѓаат учесници и од: Скопје, Тетово, Гостивар, Радовиш и Берово. На природната арена се собираат повеќе илјади посетители за да ја видат борбата на дрвошките бикови. Во коридата се натпреваруваат околу 30 пара бикови, при што бикот кој прв ќе побегне од арената ја губи битката.

Ден на празот

с. Градошорци, општина Василево

Денот на празот е препознатлив по многуте гости кои доаѓаат во с. Градошорци со единствена цел да видат што подготвиле домаќините, но и да научат по некој нов специјалитет од праз, да ги чујат лековитите својства на овој зеленчук, но и да учествуваат во културно-уметничката програма.

Денот на празот е вистинска приказна за спојот на трудот со културата. Оваа манифестација ја искажува почитта кон родот којшто го дава плодната земја, и прилагодувањето на животот кон природните богатства.

Bullfight in Drvos

v. Drvosh, municipality of Bosilovoo

The v. Drvosh has hosted bullfights on the site called “Tenovi Topoli since 1984. At the beginning, this ritual was started by two neighbors, to see which bull was stronger, but in the course of the years has grown into a bigger event including contestants from Skopje, Tetovo, Gostivar, Radovich and Berovo. The natural arena hosts several thousand visitors, who watch the fight between the Drvosh and Strumica bulls. There are usually 30 pairs of bulls in the bullfight and the bull which first leaves the arena loses the battle.

Leek day

v. Gradoshorci, municipality of Vasilevo

The Leek day is recognizable for its many guests in the v. Gradoshorci who come in order to see what the housewives have prepared. They also come for a new leek specialty, learn about the curative attributes of this vegetable and to participate in the cultural and art program.

Leek day is a real story about the mixture of labor and culture. This event shows the respect for the crop which the fertile soil gives and adaptation of life to the natural treasures.

Првوماјски празнувања

с. Стојаково, општина Богданци

Жителите на с. Стојаково го празнуваат 1-ви мај со организирање традиционални трки со магариња и коњи и трки со вреќи. Спојот на минатото со сегашноста ги прави жителите горди затоа што веќе 60 години овие натпревари се дел од животот на мештаните.

First of May festivities

v. Stojakovo, municipality of Bogdanci

One of the days which celebrate the labor of the worker is the 1st of May. The people of Stojakovo celebrate it with traditional donkey and horse races and sack races. The people are proud of the possibility to combine the past and present, because these competitions have formed a key part of their life in the last 60 years.

Средба на Русалии

с. Секирник, општина Босилово

Русалиите се мажи облечени во специјална народна носија кои изведуваат игри со магиска содржина. Носијата се дополнува со дрвена сабја - алачка што русалијата ја држи в рака. Русалиите во геѓелиско, обредот истерување на злото го изведуваат во некрстените денови од 6-ти до 19-ти јануари.

Трипати во годината русалиите од с. Секирник ги изведуваат русалиските игри за здравје, среќа и берикет. „Како што сече сабјата на русалиите, така да биде и животот силен“, велат постарите.

Во народни носии, на прзниците Божиќ, Велигден и Голема Богородица, русалиите ги обиколуваат блиските села за да ги истераат лошите духови и да им посакаат здравје и успешна година на домаќините. Ритуалот порано се изведувал во поширокиот регион. Обичајот е поврзан со иселувањето на Македонците од Кукушко и нивното населување во овие простори, а игрите се симболичен приказ на тешкиот живот и желбата да се истера сето зло од човечките животи.

Encounter of Rusalii

v. Sekirnik, municipality of Bosilovo

The Rusalii are men dressed in special folk clothes who perform games with magical elements. The folk clothes are accompanied with a wooden saber - alachka, which the Rusaliija holds in his hand. This ritual of driving out evil in the Gevgelija region takes place on anabaptized days from the 6th of January until the 19th of January.

The Rusalii of v. Sekirnik perform the Rusaliija games for health, happiness and good harvest three times a year. Older generations have a famous saying: "May life be as stronger as the Rusalii saber". Dressed in traditional folk clothes, the Rusalii visit the nearby villages during holidays such as Christmas, Easter and St. Mary the Virgin, in order to drive out the bad spirits and to wish a healthy and successful year to the hosts.

The ritual was formerly performed in the wider region. The custom is connected with the migration of the Macedonians from the Kilkis region and their settling in these areas. The games are a symbolic representation of the hard life and wish to expel all evil from their lives.

Смоквијада

Општина Гевгелија

Како начин да се сочува традицијата и приготвувањето на оригинални специјалитети, во Гевгелија се одржува манифестацијата на традиционално варење слатко од зрели смокви „Смоквијада“. Манифестацијата се одржува кон крајот на месец август кога зреат и се берат смоквите. Целта е да се прикаже стариот традиционален начин на варење слатко од зрели смокви. „Смоквијада“ се одржува и во Стар Дојран и во Богданци. Но за разлика од гевгелиската „Смоквијада“ овде се приготвува слатко од дивы смокви - специјалитет којшто од една страна потврдува дека поднебјето нуди органска храна, а од друга страна докажува дека населението знае да ги искористи богатствата.

Fig festival

Municipality of Gevgelija

As a way to preserve traditions and the preparation of original specialties, there is an event organized in Gevgelija. The event is called “Fig festival” and it is dedicated to preparation of a preserve of ripened figs. The event takes place towards the end of August, when figs ripen and are picked. The aim is to present the traditional way of preparing this preserve. The festival also takes place in Star Dojran and Bogdanci. Uniquely, the preserve is made of wild figs in Star Dojran and Bogdanci - a specialty that confirms that this region offers organic food and proves that the population knows how to use their treasures.

Дојрански ракувања

Општина Дојран

Повеќе од 40 години Дојран и Дојранското Езеро претставуваат места каде што се собираат уметниците. Театрски претстави, фолклорни вечери, поетски средби, ликовни изложби, но и научни симпозиуми, се само дел од долгогодишната вековитост на манифестацијата „Дојрански ракувања“.

Од 1976 година непрекинато до денес, под јаворите, се одржуваат средбите кои за граѓаните се од особено значење, затоа што се одржуваат во месеците јули и август кога Дојран е најпосетен од туристите.

„Дојранските ракувања“ се атракција за посетителите во Дојран затоа што нудат програма која е поразлична од останатите.

Ракијада

Општина Валандово

Валандовчани меѓу првите започнаа манифестација која ќе стане синоним на зачувување на старите занаети, и старите подготовки... Ракијадата не е само начин како да се покаже печењето на ракија што нашите предци го правеле пред векови, туку со неа на значење добива и регионот којшто е богат со лозови насади, поднебје кое произведува еколошки и ретки сорти грозје.

Dojran handshakes

Municipality of Dojran

For more than 40 years Dojran and its lake have been places where elite gathers. Theatre plays, folk evenings, poetry meetings, art exhibitions and scientific symposiums are only part of the long existence of the event “Dojran handshakes”.

The meetings have taken place under the sycamores since 1976. It is of special significance for the people because the event happens in the months of July and August, when Dojran is mostly visited by tourists.

“The Dojran handshakes” is an attraction for the visitors of Dojran because it offers a unique program.

Rakijada

Municipality of Valandovo

The people of Valandovo were the first to start such an event. It became a synonym for preserving old handicrafts and recipes... The Rakijada is not only a way to show the distilling of rakija, which our descendants have made in the course of the centuries, but it is also to show the importance of the region rich in vineyards, a region that produces organic and rare grape varieties.

„Фолк фест” Валандово

Општина Валандово

Најстариот и најдобар фестивал на народна песна е огледало на југоисточниот регион. Нема потреба да се праша зошто, туку треба да се чујат стотиците песни компонирани во духот на изворната музика која со право стана и заштитен знак на македонската народна песна. Во Валандово, во месец мај, се брануваат звуците на мелодијата, донесени од нотите на најдобрите композитори кои престижот на квалитетно избрани песни го наоѓаат токму на овој фестивал со три вечери на презентација на музиката и бројни промоции на музички албуми, компилации и книги со текстови. Од 1985 година до денес Валандово е вистинска ризница од богатства, вистинска дестинација каде музичарите можат да ги презентираат своите песни.

“Folk fest” Valandovo

Municipality of Valandovo

The oldest and best festival of traditional folk songs is synonymous with the South-East region. There is no need to ask why; you should just listen to the hundreds of songs composed in the spirit of the original music which have justifiably become a landmark of the Macedonian folk song. The melodies flow like water in Valandovo each May. The best composers star in this festival, as part of the carefully chosen songs during three evenings of music presentation and numerous promotions of albums, compilations and lyrics books. Valandovo has been a place of treasures, a real destination where musicians can present their songs since 1985.

Хид Бах Шен Фест

с. Чалакли, општина Валандово

Дека поднебјето не ги чувствува разликите од вери, традиции и обичаи и дека наоѓа спој во секојдневното денување на населението, потврдува и фестивалот на мештаните од турско потекло од с. Чалакли, Хид Бах Шен Фест.

Деновите на доаѓање на пролетта, нејзиното славење и почитувањето на обичаите се само еден мал дел од целите во рамките на овој фестивал што континуирано се одржува од 1992 година.

Новиот циклус на природата, обновата на животот и сè она што го компонира секојдневието, се теми на неколкудневната манифестација на која се одржуваат и симпозиуми, фудбалски натпревари и оригиналното пеливанско борење.

Hid Bah Shen Fest

v. Chalakli, municipality of Valandovo

The festival of the people of Turkish decent in the v. Chalakli, Hid Ban Shen Fest, proves that the region does not succumb the differences in faiths, traditions and customs and that it finds connection in everyday existence.

The days of the coming of spring, its celebration and respect are only a small part of this festival which has continuously taken place since 1992.

The themes of the festival cover the new cycle in nature, renewal of life and everything else that composes everyday existence. It is a several-day event, where also symposiums, football matches and original pelivan wrestling take place.

Битката на Беласица

Општина Ново Село

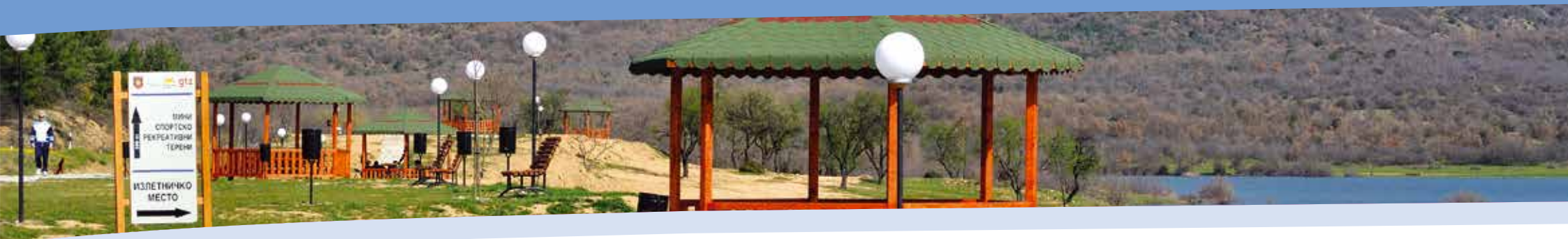
Читанката за историјата на македонскиот народ е исполнета со бројни, но претежно трагични настани. Македонците после Александар Македонски како да не виделе бел ден, туку животот им се престорил во војни, битки, погубности. Можеби најтрагичната битка која ја бележи југоисточниот регион во Македонија е битката на Беласица, позната и како битка кај Клидион, а се случила на 29 јули 1014 година помеѓу војските на македонскиот цар Самоил и византискиот император Василиј II. Исходот бил погубен за македонските војски и за Самоиловото царство: голем број војници биле убиени, а останатите ослепени, со што била целосно уништена воената моќ на царството. Самоил, по овој пораз, не можел да се опорави и умрел истата година. Нем сведок на оваа битка е локалитетот Пирго кај с. Мокриево, општина Ново Село. Иднината ќе раскажува за минатото кое нема да се заборава.

Battle of Belasica

Municipality of Novo Selo

Books about the history of the Macedonian people are full of tragic events. After Alexander the Great, it seems that they have not seen a bright day, with lives transformed by wars, battles, executions.

Maybe the most tragic battle that happened in the South-East region is the Battle of Belasica, also known as the battle of Klidion. It happened on the 29th of July 1014, between the armies of the Macedonian Tsar Samoil and the Byzantine emperor Vasilij II. The outcome was disastrous for the Macedonian armies and the Samoil kingdom: a great number of soldiers were killed and others were blinded, destroying the military power of the kingdom. Samoil could not recover after this defeat and died the same year. The site of Pirgo is a witness to this battle. It is located next to v. Mokrievio, municipality of Novo Selo. The future will bring more stories about the ever remembered past.

Посетата на Св. Павле во Паљурци

Општина Богданци

С. Паљурци, кое се наоѓало само на неколку километри оддалеченост од Богданци, денес не постои. Селото, во минатото, било населено со католици и во неговиот атар се наоѓал католичкиот манастир Паљурци. Во 1908 година и селото и манастирот биле нападнати и пеплосани од ордите на грчки воени платеници.

Мис Стоун, познатата американска мисионерка, која била грабната од четата на војводата Јане Сандански во 1901 година, престојувала во католичкиот манастир.

Според преданијата, паљурчани дошле од Кавказ уште пред турското ропство. За време на Отоманската Империја семејството Алоати, мисионери од Италија, го откупили од турските власти земјиштето кај Паљурци и уште многу земја во тој крај. Го изградиле манастирот со кој управувале игуменија и калуѓерки. Оттогаш, тој имот станал сопственост на Ватикан и бил под директна јурисдикција на папата.

Векови наназад, пак, во 59 година, апостолот Павле бил во Македонија, за да го донесе христијанското учење, но и да им помогне на луѓето. Познат е патот на Св. апостол Павле кој одејќи кон Солун се задржал и во Паљурци.

The visit of St. Paul to Paljurci

Municipality of Bogdanci

The v. Paljurci, which was located only a couple of kilometers from Bogdanci, no longer exists. The village was settled by Catholics in the past and there was a Catholic monastery of Paljurci in the countryside. In 1908 the village and the monastery were attacked and destroyed by hordes of Greek military mercenaries.

Miss Stone, the famous American protestant missionary, who was kidnapped in 1901 by the squad of the revolutionary Jane Sandanski, stayed in the Catholic monastery.

According to the legends, the people of Paljurci came there from the Caucasus, even before the Turkish enslavement. During the rule of the Ottoman Empire, the family Aloati, missionaries from Italy, purchased the land in Paljurci and a lot of other land there from the Turkish authorities. They built the monastery which was governed by an abbess and nuns. Since then, that land has become the property of Vatican and was under direct jurisdiction of the Pope.

Centuries ago, in 59 AD, the apostle Paul was in Macedonia to spread Christianity and to help people. St. Paul passed through Paljurci when he was going towards Thessaloniki.

Исарот

Општина Валандово

Во непосредна близина на Валандово се наоѓа античкиот град Исарот. Неговата историја лежи во анализите на старогрчкиот период, со скромни археолошки градби. Археолошките истражувања укажуваат на густо населен град. Во населбата имало склади за чување жито, керамички работилници и култни места-светилишта.

Во 1984 година е откриен патоказ, односно стадион-камен, што зборува за растојанието меѓу два соседни града - Добер и Идомена. Натписот на патоказот е прв и единствен споменик од овој вид, па според тоа и еден од најзначајните епиграфски споменици, откриен досега во нашата земја. При истражувањата на археолошкиот локалитет е најден и шлем на воен достоинственик од војската на Александар Македонски.

Isarot

Municipality of Valandovo

The ancient city of Isarot is located in the immediate vicinity of Valandovo. Its history lies in the annals of the old-Greek period, with modest archaeological buildings. Archaeological research points toward a densely populated city. There were warehouses for storing corn, ceramic workshops and shrines to cults.

A guidepost was discovered in 1984, which describes the distance between the two neighboring cities - Dober and Idomena.

The inscription on the guidepost is the first and most unique monument of this type and is one of the most important epigraphic monuments discovered so far in our country. A helmet of a military nobleman from the army of Alexander the Great was found during the explorations of the archaeological site.

Вардарски Рид

Општина Гевгелија

Праисториската епоха е цивилизациска поткрепа на Југоисточниот регион. Бројни археолошки локалитети и наоѓалишта зборуваат за напредни и цврсти населби кои имале развиен, и пред сè, организиран живот.

Локалитетот Вардарски Рид е сведок на едно време, историја која чекори низ мислата на секој гевгеличанин дека овде се наоѓало едно од важните центри во бронзеното време се до времето на воспоставувањето на римската доминација во регионот.

Првата населба датира уште од V век п.н.е.. Бројни сочувани материјали и предмети зборуваат за развојот на населбата во Вардарската долина која најверојатно била именувана како Гортинија. Остатоците од овој град на Вардарски Рид се концентрирани главно на Ридот. Овде се документира економски и културно моќна населба со сите карактеристики на градско живеење. Во текот на III и II век п.н.е., врз рушевините од претходната населба била подигната нова населба со нова урбанизација, и по нови критериуми и односи, кои овозможиле нејзин брз економски и просторен развој. Од оваа населба се откриени бројни градби - цели квартали и богат археолошки материјал. Посебно место заземаат преку 500 монети од сите македонски владетели. Животот во овој град бил насилно прекинат некаде околу средината на II век п.н.е. и никогаш повеќе не бил обновен. Многу векови подоцна, во текот на XII и XIII век, на Јужната тераса, во урнатините од предримската населба на Вардарски Рид, биле вкопувани средновековни скелетни гробови. Археолошките пронајдоци од Вардарски Рид денес се чуваат во музеите во Гевгелија и Скопје.

Vardarski Rid

Municipality of Gevgelija

The prehistoric epoch is a foundation of the South-East region. Numerous archaeological sites and excavations talk about advanced and fixed settlements that developed and exhibited organized social structures.

The archaeological site Vardarski Rid stands as a witness to a time in history that paces through the thoughts of every person in Gevgelija, because this was one of the most important centers of the Bronze Age in the period of the establishment of the Roman dominion in the region.

The first settlement dates from the 5th century BC. Many preserved materials and objects demonstrate the development of the settlement in the Vardar valley, which was most probably named Gortinia. The remnants of this city on Vardarski Rid are concentrated mainly on the hill ("rid"). Here is evidenced of an economic and culturally mighty settlement with all the features of city life. During the 3rd and 2nd century BC, a new settlement was built on the debris of the previous settlement. It was with a new urban structure, built based on new criteria and relations that enabled its fast economic and spatial development. Many buildings have been discovered from this settlement - complete districts and rich movable archaeological material. This special place has more than 500 coins from all Macedonian rulers and blacksmiths. The life in this city was stopped by force around the middle of the 2nd century BC and it has never been restored. Many centuries later, during the 12th - 13th centuries, middle age graves were established in the pre-Roman debris of the South Terrace. Today, archaeological findings from Vardarski Rid are kept in the museums of Gevgelija and Skopje.

Црква „Св. Пророк Илија”

Општина Дојран

Дојранчани се срдечни во пречекот, топли во приемот. Како симбол на нивната добра намера за пречек на гостите е локацијата на Црквата „Св. Пророк Илија” која се наоѓа на влезот од Стар Дојран. Датира од првата половина на XIX век, а била разурната во текот на Првата светска војна. Но црквата и понатаму останува светилиште за христијанскиот свет, нејзината душа говори во зборот на мештаните кои после многу години ќе ја возобноват.

Church of the Holy Prophet Elijah

Municipality of Dojran

The people of Dojran are cordial in their welcome, warm in their reception. The location of the church Holy Prophet Elijah, at the entrance of Star Dojran, stands as a symbol of their goodwill in welcoming guests. It dates back to the 19th century and was destroyed during the First World War. But the church continues to be a sanctuary for the Christian world. Its soul talks in the words of the local people, who are planning to restore it, after so many years.

Библиотека „Гоце Делчев“

Општина Гевгелија

Библиотеката „Гоце Делчев“ во Гевгелија се наоѓа во центарот на градот. По својот лик таа претставува достоинствен репрезент на автентичната архитектура и вистинска разгледница за секој посетител и турист кој не заборава да се слика покрај неа. Времето и пркосело, војните ја диктирале нејзината намена, но таа издржала сè.

Изградена е од некој сиромав, но способен мајстор во градот, во 1912 година, по нарачка на некој Турчин. Се претпоставува дека мајсторот од Дебар бил баран и од други чорбаџии, така што до ден денешен Гевгелија ја красат конаци изградени од негова рака (Сеизов конак, Андреев конак...). Во библиотеката се наоѓа и еден од оригиналите на книгата „Огледало“ од македонскиот просветител Кирил Пејчиновиќ, отпечатена 1816 година во Будим.

Соборниот храм „Св. Троица“

Општина Радовиш

Најсовремениот, но и најбогатиот христијански храм на Балканот се наоѓа во Радовиш. Црквата „Св. Троица“ е осветена во 2003 година и собира 600 верници. Таа е спој на модерното и вековното, таа ги бележи денешните почитувања на верата и христијанството, но длабоко во себе ја носи нишката која го поврзува истрајувањето на православието и неговото продолжување во иднината. Црквата има елементи од сите македонски православни цркви, но и од цркви од Украина, Русија, Грција. Во внатрешноста се застапени елементи од античка Македонија, сонцето од Кутлеш, ликовите на Александар и Филип Македонски. Иконостасот и столбовите се изработени од 24 - каратно злато.

Library “Goce Delchev”

Municipality of Gevgelija

The library “Goce Delchev” in Gevgelija is located in the center of the town. It is a decent representative of authentic architecture, and an excellent photo opportunity for every visitor and tourists who want to take photos there. The time challenged it, wars dictated its purpose, but it survived everything.

It was constructed by a poor but capable builder in the town in 1912, after the order of a Turk. It is believed that the skilled workman from Debar was also demanded by other rich men at that time, so until this day Gevgelija has been adorned with many beautiful “konaks” (houses) built by his hands (Seizov konak, Andreev konak...). One of the originals of the book “Mirror” by Kiril Pejchinovich is also here, printed in 1816 in Budim.

Holy Trinity church

Municipality of Radovich

The most modern and richest Christian temple in the Balkans is located in Radovich. The church “Holy Trinity” was consecrated in 2003 and can gather 600 worshipers. It is a combination of modern and old and marks today's respect for the faith and Christianity, but deep inside it wears the thread that connects the perseverance of the Christian orthodox faith and its continuum in the future. The church has the elements of all Macedonian churches, but also includes influences from churches in Ukraine, Russia, and Greece. The interior is decorated with elements from ancient Macedonia, the Vergina star, characters of Alexander and Philip of Macedon. The iconography and the columns are made of 24 karat gold.

Црковен комплекс „Св. 15 Тивериополски маченици“

Општина Струмица

Петнаесетте маченици од Тивериопол, во Струмица, ја збогатиле Македонија со култот создаден врз нивните гробови. Струмичани од една страна се горди на храброста на мачениците, од друга страна тажни затоа што на нивен простор се мачат следбениците на христијанската вера.

Меѓутоа делата на мачениците Тимотеј, Камасиј, Евсевиј и Теодор заедно со другите единаесет, се пример за продолжување и ширење на верата, а храмот изграден во нивна чест и слава уште од својот почеток играл голема улога на териториите источно од Вардар.

Култот продолжил да живее во IX и X век, а тоа значи примање на култот меѓу словенското население во Македонија. Денес култот на Св. 15 Тивериополски маченици е составен дел на модерна Струмица, а 11-ти декември е нејзин патрон.

Church complex “Holy fifteen martyrs of Tiveriopol”

Municipality of Strumica

The fifteen martyrs of Tiveriopol - Strumica enriched Macedonia with their cult made over their graves. On one hand, the citizens of Strumica are proud of the courage of the martyrs, but on the other sad because the disciples of the Christian faith were tortured in their city.

The works of the martyrs Timotej, Kamasij, Evsevij and Teodor, together with eleven others, are the epitome of continuing and spreading the faith, with the temple built in their honor and glory. Since its founding, it has played an enormous role on the territories east of the river Vardar. The cult survived through the 9th - 10th centuries, being accepted by the Slavic population of Macedonia. Today the cult of the Holy fifteen martyrs of Tiveriopol is inevitable part of modern Strumica, celebrating the 11th of December as their patron day.

Манастирот „Св. Богородица Елеуса“

с. Велјуса, општина Струмица

Ако Господ е спокој за секој верник, тогаш манастирот „Св. Богородица Елеуса“ е негов дом во кој почива душата на вистинските верници, во кој се остава здивот на добронамерните посетители.

Погледот е полн ако сакаме да го почувствуваме и мирисот на темјанот што ја крепи нашата душа, допирот е топол ако во светлината на свеката ја пронајдеме смислата на животот.

Манастирот „Св. Богородица Елеуса“ е прибежиште за нас, секогаш кога бараме да ги отфрлиме лошите мисли и да ја пронајдеме вистинската патека по која за навек ќе одиме.

Црквата се наоѓа на северните падини на планината Еленика, на бигореста карпа. Ја изградил монахот, а подоцна струмички епископ Мануил во 1080 година.

Monastery of the Holy Virgin Eleusa

v. Veljusa, municipality of Strumica

If God is peace for every worshipper, then the monastery Holy Virgin Eleusa is its temple, a place where the souls of the real believers rest, where the breath of the visitors of goodwill is taken away. The view is full if we want to inhale the scent of incense that soothes our soul the touch is warm if we find the meaning of life in the light of the candle.

The monastery Holy Virgin Eleusa is always a resort, when we seek to get rid of the bad thoughts and to find the trail that we will follow for good.

The church is located on the north slopes of the mountain Elenica, on tufa rocks. It was built by the monk Manuil, who became bishop of Strumica in 1080.

Водочки цркви

с. Водоча, општина Струмица

Велелепноста на древното седиште на струмичките митрополити, Црквата „Св. Леонтиј“ ве примамува да влезете во нејзините одаи за да го почувствувате звукот на верата преточен низ ударот на камбаните. Некој запишал дека доколку го гледате манастирот ноќе ќе почувствувате како тој да се симнува од небото.

Дење, пак, ќе ја почувствувате пустината на околината, наспроти внатрешноста на манастирскиот двор. Едните - околните населени места, сиромашни и плачни за своите зелени допири, другите - манастирските дворови, полни како пролетни леи што навистина даваат впечаток дека овде се симнал рајот.

Vodocha churches

v. Vodocha, municipality of Strumica

The splendid wooden seat of the Strumica metropolitans, the church St. Leontij, lures you to enter its chambers to hear the sound of the faith poured off though the sound of the church bells. Someone recorded that if you watch the monastery at night, you will feel like it is descending from heaven.

During the day you can again feel the desolation of the environment against the interior of the monastery yard. Here are the surrounding places, thin and lamenting their green touches, while the monastery yards, full as spring garden beds, give an impression as if this is heaven on Earth.

Водочкиот манастир за првпат се спомнува во повелбите на византискиот цар Василиј Втори, во 1018 година, во времето кога е уништена Самоиловата држава. Повторно се појавува во документацијата на еден хиландарски акт од 1376 година, кога Водочкиот епископ Данаил и Банскиот епископ Григориј ги решавале споровите со световната помесна власт околу границите на хиландарските имоти во околината на Струмица.

Цареви кули

Општина Струмица

Царевите кули во Струмица потврдуваат постоење на цивилизација и култура стари околу 7.000 години. На овој локалитет се откриени фрагменти од праисториска населба, која датира дури од првата половина на петтиот милениум п.н.е.

Во целата населба се појавуваат упади од македонско-хеленистичкиот, античкиот и средновековниот период, што сведочи дека, во и околу тврдината на Струмица имало живот и присуство на разни култури во еден мошне долг временски континуитет од праисторијата до доцниот среден век. На Цареви кули откриени се остатоци од црква која според фрескодекорацијата датира од XIII век. Ова, бездруго, го потврдува фактот дека во овој период Струмица била еден од главните христијански центри.

Сè уште во Струмица победата се слави со симболот на неразрушливоста на каменот, со симболот на сè уште неистражената книга што ја крие историјата на градот.

The Vodocha monastery was mentioned in the charters of the Byzantine Tsar Vasilij II, in 1018, during the destruction of the Samoilo state. It appears again in the documentation of a Hilandar act from 1376, when the bishop of Vodocha, Danail, and the bishop of Ban Grigorij were solving disputes about the secular regional authority and the borders of the Hilandar property in the Strumica surroundings.

Tzar's Towers

Municipality of Strumica

The Tsar's towers in Strumica confirm the existence of a civilization and culture that is about 7,000 years old. Fragments of prehistoric settlements have been discovered on this site, which date back to the first half of the 5th millennium BC.

The primary construction dates from the Macedonian- Hellenistic, antique and Middle Age period. This proves that in and around the towers, there was life and presence of different cultures in a long and continuous period of prehistory until the late Middle Age. Remnants of a church have been discovered on the location of the Tsar's towers that dates back to the 13th century. This confirms that Strumica was one of the main Christian centers in this period.

The victory in Strumica is still celebrated with the symbol of an unbreakable stone, with the symbol of the unexplored book which hides the history of the town.

Римска терма

Општина Струмица

Римската терма, која се наоѓа во с. Банско, е еден од ретките сочувани споменици од ваков вид во Европа. На оваа површина откриени се десет простории. Термата имала простории за соблекување, сауна, базени со топла и студена вода. Ги користела термоминералните води од изворот Парило, 50 метри јужно од бањата. Најверојатно потекнува од III век, од времето на римскиот император Каракала, кој бил познат по подигањето и обновувањето терми низ Империјата.

Roman bath

Municipality of Strumica

The Roman bath located in v. Bansko is one of the rare preserved monuments of this type in Europe. Ten sites have been discovered in this area. The bath had changing rooms, a sauna, and pools with hot and cold water. They used the thermo mineral waters of the spring Parilo, 50 meters south of the bath. It most probably originates from the 3rd century, during the time of the Roman emperor Karakala, who was famous for building and renovating baths throughout the Empire.

Конечки манастир

Општина Конче

Конечкиот манастирот со црквата посветена на Св. Стефан, датира од пред 1366 година. По својата уметничка вредност, манастирскиот комплекс заема важно место во историјата на македонската средновековна култура. И покрај лошите услови за живот низ историјата манастирот ја задржал својата самобитност и успеал да се одбрани од различните завојувачи во регионот. Завиен во питомата природа на Конечка Планина, манастирот го вдишува чистиот воздух како производ на багемите, дабовите и чемпресите.

Македонски фронт

Македонски фронт (познат и како Солунски фронт) е името коешто се користи за фронталната линија на која што се воделе вооружени судири во текот на Првата светска војна помеѓу силите на Антантата и Централните сили, на територијата на Македонија. Фронтот се протегал од Охрид до планината Беласица, а на југ до Орфанскиот Залив во Егејското Море. Една од најголемите битки во текот на Првата светска војна, била битката за Дојран, затоа што тој се наоѓал на линијата на Македонскиот фронт. Првата голема битка се случила 1916 година кога биле поразени англо-француските војски.

Monastery of Konche

Municipality of Konche

The monastery of Konche, with the church dedicated to St. Stephen, dates back before 1366. According to its artistic value, the monastery complex has an important place in the history of middle-age Macedonian culture. Regardless of the bad living conditions, the monastery has preserved its originality and succeeded in defeating attacks from different raiders in the region. Enshrouded in the nature of the Konche Mountain, the monastery breathes the clean air as a product of the locusts, oaks and cypresses.

Macedonian front

Macedonian front (also known as Thessaloniki front) is the name which is used for the frontline during the First World War between the forces of Antanta and the Central forces on the territory of Macedonia. The front stretched from Ohrid to the mountain of Belasica, and south to the Orfan bay in the Aegean Sea. One of the biggest battles during the First World War was the battle for Dojran, because it was on the line of the Macedonian front. The first big battle took place in 1916, when the Anglo-French armies were defeated.

Како резултат на борбите водени на територијата на Дојран, градот целосно бил уништен, а дел од жителите се раселиле. Денес, потомци на тогашните жители можат да се најдат во соседните држави Бугарија и Грција. Како најголема воена рана се смета уништувањето и пљачкосувањето на прекрасната црква „Св. Пророк Илија“.

На боиштето каде се воделе битките, подоцна е изградена Фердинандовата чешма. Денес, дојранчани во топлите денови се чести посетители на оваа чешма. Во чест пак на историското случување, одовде тргнува патеката која завршува во месноста Паљурци, на местото каде некогаш постоело старото село, кое било посетено и од апостол Павле.

As a result of the battles at Dojran, the city was totally destroyed and part of the population resettled. Today, descendants of those inhabitants can be found in the neighboring countries of Bulgaria and Greece. The biggest destruction and plundering is considered to be the attack of the beautiful church St. Prophet Elijah.

The people of Dojran have made a fountain of Ferdinand on the historic place of the battles and it is a very popular gathering place. There was also a road constructed, honoring the historical events. The road starts on the Front and ends in Paljurci, on the place where this village once existed. Paljurci is famous in Christianity as the place St. Apostle Paul visited.

Светилишта на вери и идеи

Доколку посетите некое од местата во кои се раѓала и развивала цивилизацијата во овој регион, ќе забележите дека мирнотија се простира пред вашите очи. Навидум ќе Ви се причини дека секој некаде брза, а да го прашате каде сака да стигне, љубезно, но брзозборливо, ќе Ви одговори дека оди да си ја заврши работата пред да се стемни.

Граѓаните од овие краеве лесно можат да Ви се исповедаат и да Ви ја раскажат својата животна судбина. Поради мирниот дух и спокоен карактер, тие прифатиле соживот со многу други, од различни вероисповеди и од различни краеве на светот.

Повеќето христијански цркви и џамиите се доказот дека овде среќно живеат сите, без да се мешаат во духовниот мир на другите, без да создаваат проблеми во општественото живеење. Историјата докажала и покажала дека мирниот соживот довел до развој и напредок.

Shrines of faiths and ideas

If you visit some of the places where the civilization of the region was developing, you will notice that tranquility unfolds in front of your eyes. You will immediately have the impression that everyone is in a hurry and if you ask them where they are going, they will tell you that they would like to finish their job before dusk.

The citizens in this region share their stories. Due to the peaceful spirit and tranquil character, they accepted coexistence with many others from different faiths and different parts of the world.

Many Christian churches and mosques are proof that everybody lives happily here, without interfering in the spiritual peace of the other, without creating problems in the social fabric.

History proved and showed that peaceful coexistence brings about development and progress.

Богат земјоделски крај

Кога ќе го посетите регионот, тогаш задолжително вкусете ги плодовите што ги раѓа плодната почва. Најцрвениот домот, најблагото грозје, најзелената пиперка, најсочната калинка, се тука, во нашата кошница.

Земјата раѓа, земјата дава, велат старите, само треба да се обработува, треба да се негува како што човек ја негува својата душа. Широките полиња, водните ресурси и топлото сонце овде раѓаат здрави и големи плодови, впрочем нив ги бараат насекаде низ Европа.

Единствен по своето производство југоисточниот регион е фабрика која своите производи ги пакува со знакот за квалитет и природност.

Занает печен од предците

Да се биде овде, а да не се почувствува мирисот на традицијата, тогаш навистина како и да не сте биле, како да не сте посетиле ништо.

Овде мојата баба го печела занаеот од својата мајка. Учила како да направи вкусен зелник или како да ја исуши пиперката, па да ја има како додаток во јадењето и во најстудените зимски денови. Таа добро умеела да замеси леб, па да го испече со жарта од љубовта кон семејството, така слатко, така крвко и миризливо да навлезе во Вас и да Ви ја нахрани душата.

И навистина, овде животот е поубав кога ќе излезете наутро за да Ве капне првата утринска роса од трендафилот, овде животот е инспирација кога замирисува на свежо печен леб.

Rich agricultural region

When you visit the region, trying some of the abundance born by the land is a must. The reddest tomatoes, the sweetest grapes, the greenest peppers, the juiciest pomegranate are here, in your basket.

Old people say that the soil bears, gives, it only needs to be cultivated, and it needs to be nurtured like a human soul. The wide fields, the water resources and warm sun produce healthy and high-quality products that are demanded throughout Europe.

Uniquely, the South-East region is a factory that packs its products with the sign of quality and nature.

Handicraft mastered by the ancestors

To be here and not to smell tradition is like never coming, like never visiting.

Here my grandmother learnt the craft from her mother. She learnt how to make a delicious pie, how to dry peppers and enjoy it in the coldest winter days. She could mold a bread and bake it on the ambers of love of family, so sweetly, so crispy and scented to feed your soul.

Indeed, life here is more beautiful when you get out in the morning and feel the first morning dew drops on the roses, life here is inspiration when it has the scent of freshly-baked bread.

Постојат денови кога навистина ќе посакате вечно да траат поради тоа што ќе ги доловите марифетите на дедо ми, кој за да ја олесни работата на својата домаќинка ќе направи сè. Неговата фурна и денес го краси нашиот двор, не како потсетник на минатото, туку како доказ дека овде традицијата се негува, овде и старо и младо го почитува специјалитетот подготвен со насмевка од очите.

„Низ прстен те гледам, во срце да ти влезам“, - одговорила баба ми кога се мажела за дедо ми. И навистина, ако прашате зошто адетите се пред сè во овој регион, секој ќе Ви каже дека тие го крепат срцето, ја ранат душата, исто како кога рацете на домаќинката ќе замесат баница послена со афионска сол, филувана со домашно сирење и јајца, а вкусена со момчешка љубов и момина нежност.

И тука не завршува богатството на македонската кујна, напротив, таа започнува да ткае приказна која нема крај. Оригинална, но и впечатлива, својствена и единствена, само таа, македонската жена, ќе знае како да го пречека гостинот со слатко од смокви и со чиста студеница, само таа ќе Ви каже дека за добро слатко треба добра работа. И така векови ќе векува, и така ќе пренесува од баба на мајка, од мајка на ќерка, специјалитети откорнати од душа, а чувани, врзувани со шамија, за да не побегнат од умот.

There are days that you would really like to last forever, because you will capture the secrets of a grandfather who would do everything to ease the work of his housewife. His bake house still beautifies the yard, not as a reminder of the past, but as a proof that tradition here is nurtured, here young and old people respect the dish prepared with a smile on your eyes.

“To see you through a ring, to enter your heart”, said my grandmother when she was getting married to my grandfather. Indeed, if you ask why customs remain such value in this region, everyone will tell you that they sooth your heart, feed your soul, the same as when the housewife bakes a pie salted with poppy salt, filled with home-made cheese and eggs and tasted with boyish love and girlish gentility.

The treasure of the Macedonian cuisine does not end here; on the contrary, it starts to weave a never-ending story. Original but also impressive, typical and unique, only she, the Macedonian woman will know how to greet the guest with a fig preserve and pure cold water, only she will tell you that for a good preserve you need well-done work. This will go on for centuries, the tradition will be transferred from grandmother to mother, from mother to daughter, and specialties plucked from the soul and kept tied with a scarf so they do not perish from the mind.

Меракот по вкусните јадења

Меракот по вкусните јадења, мажите во Југоисточниот регион го надополнуваат со предјадење, кое многупати сами го подготвуваат, како дополнување на богатата трпеза која редовно, овде, се започнува со домашна печена ракија или мастика.

Природни и оригинални се и рецептите на изработка на мастиката, која доколку се конзумира во помали дози, може да биде лек за стомачни заболувања, а најмногу за чир во желудникот. Струмичката мастика која денес се произведува во огромни количини предничи пред сите.

Овде, на југоистокот, домаќините знаат да си направат и сами, мастика или ракија, нормално, користејќи природни состојки за печење. И додека се поставуваат казаните, додека се пече мастиката или ракијата, слободно можете да се придружите на казаницјата за да си ја стоплите душата со по некоја приказна и домашна лута, но и со пресен ајвар, штотуку изваден од пирустијата.

Овде, мажите уживаат да раскажуваат, почитуваат да слушнат настан или случка која вистински била дел од нечиј живот.

Wish for good dishes

The wish for delicious cuisine by men in the South-East region is complemented with starters very often prepared by the men themselves, as an addition to the rich table which regularly starts with home-made baked rakija or mastika.

The recipes for preparation of rakija and mastika are natural and original, which, if consumed in moderate amounts can be a cure for stomach diseases, particularly ulcers. Strumica mastika, which is produced in large amount today, comes before all.

Here, in the South-East, the hosts know to prepare it himself, mastika or rakija, using natural ingredients for its distillation. While the stills are set up, during the preparation of the mastika or rakija, you can join the distillers to warm your soul with some story or a strong home-made fresh ajvar just taken out of the trivet.

Here men enjoy telling stories. They like to hear about an event or happening that had really been a part of someone's life.

Рецепт препишан од традицијата

Денес, и повеќе од важно е производите коишто ги нудат фабриките да бидат по рецепт од минатото. Затоа, во југоисточниот регион ќе се соочите со висококвалитетни производи кои се преработуваат на добриот познат начин - природно и без менување на традиционалниот рецепт. Сè повеќе стопански субјекти своето производство го адаптираат на старите начини на печење, варење или подготовка на производот. Денес, нема да почувствувате разлика меѓу домашниот и фабричкиот ајвар, лутеница или пинџур.

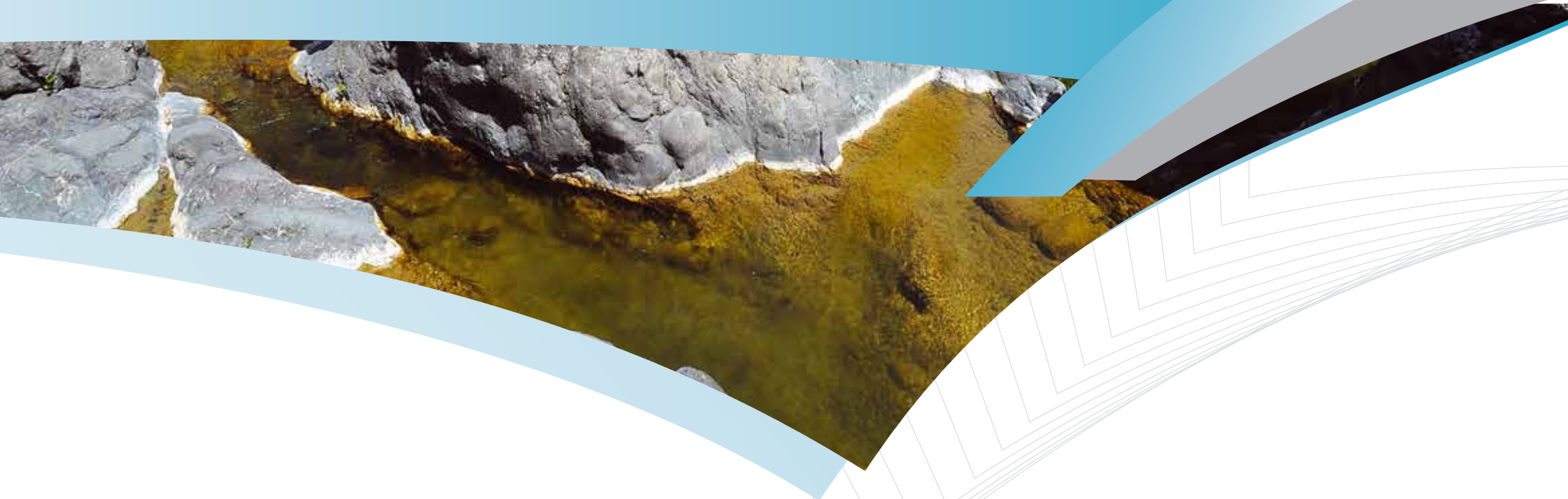
Вината пак кои се произведуваат во регионот имаат долгогодишна традиција на чување и тоа во посебно направени визби во кои освен доброто црвено или бело вино, се точи и мудроста на боговите - дека на дното од чашата нема само да ја пронајдете вистината, туку и желбата да пробате уште една, затоа што вкусот опива со последната голтка, а импресионира со квалитетна боја и мирис.

Recipe prescribed by tradition

Today, it is very important for the products from factories to be consistent with recipes from the past. In this spirit, in the South-East region you can find high-quality products that are processed in the best manner - naturally and without changing the traditional recipe. More and more businesses adapt their production according to the old way of baking, boiling or preparing products. Today you cannot feel any difference between home-made and industrial ajvar, lutenica and pindjur.

The wines produced in the region have a long tradition of keeping in specially made cellars, where, beside good wine, one also finds the wisdom of gods - at the bottom of the glass you will find not only the truth, but also the wish to have another, because the taste makes you drunk with the last sip and impresses you with the quality color and aroma.

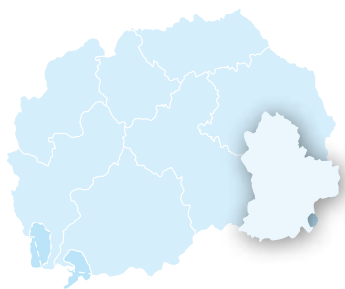
И тука, иако ќе наздравиме за долг и среќен живот, нема да ја затвориме страницата на раскажување за југоисточниот регион, напротив, одовде започнува вашето патување по прекрасните предели на низини, планини и долини, одовде започнува утрото со скромн појадок сочинет од печен леб, пресно сирење и голтка млеко, одовде започнува рајот којшто богатствата не ги штеди туку ги нуди на секој којшто е расположен за едно ново доживување.

Нашето доживување отвора нова страница.

And here we will make a toast for a long and happy life, we will not close the story of the South-East region, but start our journey through the lowlands, mountains and valleys, from whence you may start the morning with a modest breakfast of baked bread, fresh cheese and a sip of milk, from whence begins the paradise that does not save its beauties but offers them to anyone who is ready for a new adventure.

Our adventure opens a new page.

**Центар за развој на
Југоисточниот плански регион**
ул. Боро Џони бр. 10, 2400 Струмица
Т: +389 34 340 139, Ф: +389 34 340 139
Е: southeastregion@rdc.mk
www.rdc.mk/southeastregion

giz

Поддржано од ГИЗ РЕД Програмата за регионален економски развој во Македонија во име на Германското Федерално Министерство за Економска Соработка и Развој (BMZ)

ФОНДАЦИЈА ЗА ЛОКАЛЕН И
ИТ РАЗВОЈ - ГЕВГЕЛИЈА

